

„synd“, men derimod „fejltagelser“. - Årsagen til fejltagelser kan altså kun være uvidenhed eller mangel på udvikling.) - (Løsningen på dyreriget mysterium. Klarlæggelsen af hvorfor denne side ved verdensaltet består af væsener, der kun lever for ^{at} tjene til føde for hverandre og derfor må leve i princippet „at dræbe for at leve.“. Der er ikke så mærkeligt, at dyrenes organismer er et krigsredskab. Men tro endelig ikke, at dette er endemålet for Guds forhold til dyrene. Og tro endelig heller ikke, at Guds hellige ånd er slukket i dyreriget. Her afslører det tredje testamente også nærværelsen af guldglorien / Guds evige lys i verdensaltet.) - (At intet væsen kan fremtræde i Guds totale billede efter hans lignelse som et „xxxxx“ „hanpattedyr“ eller som et „hunpattedyr“. Derfor er „manden“ og „kvinden“ under en meget synlig forvandling bort fra dyrerigets parringstilstand eller ægteskabsprincippet. I alle eksisterende levende væsener er der to seksuelle poler: „Den feminine pol“ og „den maskuline pol“. På et bestemt sted i planteriget, *stagnerer den feminine pol* i nogle væsener, medens den maskuline pol fortsætter sin udvikling og bliver den bevidsthedsbestemende. Væsenet er dermed blevet et „hanvæsen“. Hos de andre væsener stagnerer den maskuline pol, og den feminine pol bliver den bevidsthedsbestemende. Og disse væsener bliver til „hunvæsener“. Og hermed er samtlige væsener blevet forvandlet fra at være „dobbelpolet“ til „eenpolet“. Denne tilstand er *overordnet* vigtigt led i Guds skabelse af mennesket i sit billede efter sin lignelse. Den fortsætter i udviklingen igennem dyreriget og videre igennem den del af dyreriget, der udgør det ufærdige menneskerige. Men igennem dette afsnit begynder de stagnerede poler igen at udvikle sig for tilsidst at blive totalt jævnyrdige med den udviklede pol i væsenerne. Medens mandens seksuelle område bæres af hans maskuline princip, bæres han øvrige bevidsthedsprincip, viden og forstand af hans feminine pol. Det modsatte er derimod tilfældet hos kvinden. Her er det den maskuline pol, der, der bærer hendes viden og forstand, medens hendes seksuelle bæres af hendes feminine pol. Det er derfor, at manden henimod slutningen af sin feminine pols udvikling får seksuel tiltrækning imod sit eget køn. Det samme er naturligvis tilfældet med kvinden. Samtidigt hendes maskuline pols udvikling nærmer sig sit slutstadium får hun seksuel tiltrækning imod sit eget køn. Denne væsenernes seksuelle tiltrækning imod deres eget køn er udtrykt som „homoseksualitet“. Da dette livsvig-